

Ты токо изъ Симбана на едно тѣк' да сѣ намерити,
И азъ с' момче то на горѣ тѣ ще вѣзлаза, вы же тѣка
да стонти.

Тамъ изъ благодарность го заклавамъ и изгарямъ,
Съ радость и изъ весельѣ азъ дѣлжности тѣ сътвордамъ
Изъ момче то ще извѣда, виждѣте че помѣрѣжъ,
Хемъ на самъ на тамъ погледа, мене тѣрси нежъ.

АВРААМЪ

СЛѢЖДА МОМЧЕ ТО

Стани си сладко мое чѣдо, много спалъ си, стигъ,
Стани събери дръва та направи гы и свѣржи гы въ стѣжъ.

Въмни гы ты на рамо задѣни гы, чѣ да нѣмъ тамъ
въ горѣ тѣ,

Слѣжи тѣ тѣка да сѣдѣтъ, а нѣй да нѣмъ тамъ на
на върѣжъ

Нѣй да нѣмъ изъ тебе, Богъ жертвѣ да си принесемъ,
Отъ Бога дарѣжъ тѣкмо двама щѣмъ да си прѣемемъ.

ІСААКЪ,

ОТЪ СЛѢЖИ ТѢ СЛѢДЪ КАТО Сѣ ОТДѢЛИ,

ОТГОВАРА НА ОЦЯ СИ АВРААМА,

Отче! гледамъ тѣз' дръва, изъ конто ще распалишъ огнь,
Оче гледамъ ты на крыта си препасалъ ножъ острѣжъ.